

Cirkusový kôň

Marika Gombitová

Starý je a už si zvykol
na zvedavých zákazníkov.
Každý večer o pol ôsmej
hopsá deťom valčík o sne.

Starý je a v jeho hrive
padajú už snehy clivé.
Rozblikané svetlá slávy
nemenil by za hrst trávy.

Hole hej on pozná mestá
na lúke však nikdy nestál.
Bol tak slávny krásnym behom
voľne sa však neprebehol

Zato pozná žiale zvierat,
nedajú sa ničím zmerať.
Ten plač tigra, ten rev slonov
Za domovom, za domovom.

Zato pozná dobre mreže
žirafí pár ako veže.
Bič po ktorom koža bolí
Fígle opíc, mačku Polly.

Ach ten koník nemá slová,
možno že by vravel znova.
Prečo chvostom na svet máva
a ušami postriháva.

Ach ten koník menom Žany,
mám ho stále pred očami.
Bol tak bledý, bol tak biely,
keď sa klaňal naposledy

A tak koník pridal číslo,
aby sa mu ľahšie išlo
na ten druhý koní svet,
kde jak anjel bude smieť.
Bežať voľne, víriť prach,
na nebeských pastvinách.

To je koniec to je všetko
balia cirkus zatrú štetcom
zožltnutý starý plagát
a len farbe chce se plakať
a len farbe a len farbe
chce sa plakať, chce sa plakať